

drah) samým náleží ji vyšetřiti, o ni rozhodovati a ji exekvovati (dvor. dekret č. 789 z r. 1806 sb. z. s.). Právem bylo proto žádáno o exekuci zajišťovací podle čl. III uvoz. zák. k ex. ř. a dvor. dekretů z r. 1786 a 1806, když jde o pohledávku proti zaměstnanci státních drah, vzniklou za služebního poměru nebo se zřetelem na něj, jejíž zjištění se děje »služební cestou a nezaplatí-li se hotově, sráží se z činných požitků kompensací bez prostřednictví soudu« (§ 33 odst. 3 služeb. řádu). Rozhodnutí č. 3953 nedopadá v tomto případě, neboť tehdy nešlo o pohledávku z náhrady škody proti zaměstnanci železničnímu, nýbrž o exekuci pro náhradu škody proti třetí osobě (firmě N.). Avšak i pro navrhovanou exekuci platí zákonné předpisy, omezující exekuci na služební platy a výslužné osob zaměstnaných ve službách veřejných i soukromých, zejména tedy ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1920 č. 314 sb. z. a n. ve znění zákona č. 177/24 sb. z. a n. Proto musila býti exekuce povolena na pensijní důchody povinného obmezena ve smyslu § 2 uvedeného zákona. Pokud jde o toto obmezení exekuce, poukazuje se na důvody rozhodnutí nejv. soudu ze dne 3. ledna 1935 čís. 14072 sb. n. s., vydané ve věci, v níž zastupovala čsl. stát (železniční správu) rovněž moravsko-slezská finanční prokuratura v B.

Čís. 14154.

Nelze uznati toho, komu bylo rozsudkem zakázáno vykonávati hostinskou a výčepnickou koncesi na nemovitosti, za vhodného správce této nemovitosti, třebaže není jinak proti jeho osobě námitek.

(Rozh. ze dne 8. února 1935, R I 26/35.)

Ježto spoluvlastníci nemovitosti, a to Alfred Sch., jenž v této nemovitosti vykonával hostinskou a výčepnickou koncesi, dále Ida Sch-ová a Markéta R-ová nemohli se dohodnouti v osobě společného správce nemovitosti, zřídil ho p r v ý s o u d podle § 836 obč. zák. sám, určiv za společného správce Josefa H-a, který byl již vnuceným správcem podílu, patřícího vlastnický Markétě R-ové. R e k u r s n í s o u d změnil usnesení prvního soudu, ustanoviv jiného společného správce (Alfreda Sch.).

N e j v y š š í s o u d k dovolacímu rekursu odpůrkyně Idy Sch-ové a Markéty R-ové obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y :

A. Sch. byl pravoplatným rozsudkem uznán povinným, aby nevykonával hostinskou a výčepnickou koncesi na téže nemovitosti, a aby se zdržel užívání místnosti a inventáře účelům této živnosti sloužících. Za tohoto stavu věci nelze uznati A. Sch. za vhodného správce zmíněné nemovitosti, i když jinak by nebylo proti jeho osobě podstatné překážky, neboť jeho ustanovením za správce bylo by zasaženo do práva, jehož nabyly proti němu stěžovatelky z rozsudku a jehož se na něm domáhají exekucí.